

Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національна служба посередництва та примирення
Всеукраїнська Академія Наук Публічного Управління
Регіональна академія менеджменту (Казахстан)
Академія Поморська в Слупську (Польща)

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

2 листопада 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

*Рекомендовано до друку Вченою Радою Навчально-наукового
Інституту міжнародних відносин та соціальних наук
Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 25.10.2018 р.)*

Європейський вимір реформування публічного управління в Україні: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (2 листопада 2018 року) / за заг. ред. О. І. Пархоменко-Куцевіл. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2018. — 144 с.

У збірнику публікуються матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції “Європейський вимір реформування публічного управління в Україні” щодо проблем розвитку публічного управління через європейських вектор.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів вищих навчальних закладів, які отримують освіту за спеціальністю “Публічне управління та адміністрування”.

Т. О. Костюк	
<i>Інтернаціоналізація вищої освіти: стратегічна мета чи фрагментовані завдання для ЗВО та системи державного управління</i>	49
Б. В. Круглик	
<i>Вплив інновацій на систему державного управління.....</i>	53
О. І. Крюков, О. В. Радченко	
<i>Ідеологічні складові національної безпеки держави.....</i>	55
М. К. Кулава	
<i>Державне регулювання взаємодії органів державної виконавчої системи та приватних виконавців в Україні: концептуальні основи.....</i>	58
Н. А. Лебедєва	
<i>Викладання англійської мови у галузі знань “Публічне управління та адміністрування” в аграрному вищому навчальному закладі.....</i>	60
Д. С. Мартишин	
<i>Християнська місія у контексті державного управління: трансформація релігійної комунікації в умовах глобального інформаційно-комунікативного простору</i>	63
А. П. Миколаєць	
<i>Сутнісні характеристики добровільної самоорганізації конкретного людського співтовариства</i>	67
А. А. Мошинін	
<i>Практичні аспекти оцінювання ризиків та ефективності реалізації завдань державної антикорупційної політики.....</i>	69
Н. В. Мудренко	
<i>Застосування терміна “сфера зовнішніх зносин”</i>	72
К. Науменко	
<i>Волонтерство як інститут громадянського суспільства в Україні.....</i>	75
Мехді Фарман Огли Насіров	
<i>Розвиток ресайклінгу ПЕТ-тари, пластикової упаковки та подібних пластикових товарів за сценарним підходом.....</i>	78
О. В. Охотникова	
<i>Реалізація меритократичного принципу в Сінгапурі та можливості застосування його в Україні</i>	81
І. О. Парубчак	
<i>Трансформація публічного управління у гуманітарній політиці держави: європейський вибір</i>	83
О. І. Пархоменко-Куцевіл	
<i>Формування антикорупційної політики в Китаї: теоретичний аналіз</i>	86
І. М. Перестюк	
<i>Удосконалення практики публічного управління у сфері захисту прав громадян на приватну власність.....</i>	88

ХРИСТИЯНСЬКА МІСІЯ У КОНТЕКСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ: ТРАНСФОРМАЦІЯ РЕЛІГІЙНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОГО ПРОСТОРУ

Вивчаючи важливі аспекти державного управління у сфері релігії, головні напрями соціального вчення християнства в контексті місії Християнських Церков, важливо зупинитися на гострій актуальній богословській проблемі самої церковної місії. В цьому випадку йдеться не лише про зміст церковного проголошення Євангелія у храмі, не лише про те, що Церква проповідує серед парафіян, а про те, що слід зробити богословській науці для того, щоб церковна проповідь у сучасних умовах була життєвою, зрозумілою, дієвою, актуальною та затребуваною сучасним суспільством. Адже християнська теологія є не лише філософським заглибленням у догматику, канонічне право, моральне вчення Церкви. Теологія — це особливе звіщення Церквою істини, думки Бога про людину, природу та світ. Саме тому, донести зрозумілою мовою до сучасної людини основні аспекти соціальної думки християнства, які торкаються питань політики, державотворення, геополітичних інтересів, економіки, права, інформаційного розвитку та всебічних процесів сучасної комунікації — важлива умова плідної місії Церкви в сучасному світі.

Отже, з нашої точки зору, нова парадигма українського державотворення мусить враховувати не лише досягнення філософії, політології, державного управління, економіки, публічного адміністрування, але й теологічну думку, релігійні процеси розвитку суспільства. Йдеться про формування нової духовної парадигми державотворення. Її серцевиною має бути розуміння цілісності духовного і матеріального життя сучасної людини, яке гармонічно пов'язане з богословською категорією буття, усвідомлення духовної місії людини, з утвердженням значення духовних ідеалів, моралі, релігійних цінностей у формуванні й реалізації державної політики та здійснення державного управління.

Богословський підхід в державному управлінні передбачає конструктивний діалог світської науки та християнського богослов'я. Це означає потребу в розгляданні буття людської особистості, родини, держави та людства у безпосередньому зав'язку з Богом, Який теологією розглядається як володар Буття, і як причина Буття.

Зрозуміло, що застосовуючи духовну парадигму життя, розвитку людства та богословський підхід у державному управлінні можна здійснити синтез, який передбачає звернення науковців до вивчення біблійного одкровення, соціального вчення Церкви, публічної й політичної теології.

Зазначимо, що історичне буття Християнських Церков передбачає реальні суспільні та міжнародні відносини в історичному часі життя людства та на певному геополітичному просторі. Саме тому пріоритетом державного управління у сфері релігії є передусім захист свободи людської особистості та право людини на власне віросповідання й релігійні переконання, збереження духовних цінностей, розвиток релігійних громад. Все наведене спонукає до переосмислення і принципової зміни методологічного підходу щодо формування й реалізації державної політики у сфері релігії. Богословський метод у державному управлінні дає можливість розглядати процеси державотворення, розвиток культури через призму богословської категорії сучасної науки та священної місії Церкви. Наголосимо, що Православна Церква завжди допомагала нашому народові зберігати свою національну ідентичність, вистояти у лихоліття воєн і соціальних трагедій і сьогодні допомагає протистояти усім кризам, негараздам та потрясінням.

Слід зауважити, що головним принципом і рушійною силою будь-якої соціально активної дії християнина повинен стати страх перед Господом, відповідальність за мир, Церкву Христову і правду Божу перед історією і майбутнім. Православний українець має нарешті звикнути до думки, що облаштованість його життя, життя церковної парафії і його країни, втілення соціальних ідеалів добра і справедливості залежить не тільки від Бога, але і від нього самого. Розмірковуючи про місію Церкви, майбутнє православної теології, варто намітити і перспективні напрями розвитку православної думки. Важливим і найбільш актуальним напрямом сучасного православного богослов'я є вчення про Церкву (еклезіологія), соціальна доктрина, публічна теологія й християнська апологетика. Зазначимо, що розвиток соціальної думки Церкви, її еклезіологія мусять здійснюватися не в навмисній ізоляції від усіх форм світської наукової думки, а у відкритому і гранично чесному діалозі з нею. Ефективна ж участь у такому діалозі можлива тільки тоді, коли православна теологія буде говорити на рівних з представниками світської науки.

Вважаємо, що завдяки своїй свідомій орієнтації Церкви на відкритість викликам сучасного світу її богослов'я є актуальним, плідним і надзвичайно перспективним напрямом сучасної української академічної науки. Усі розмови про її безперспективність, неподоланну кризу або навіть смерть теології безпідставні і не відповідають дійсності. Незважаючи на свою молодість, теологія вже давно перестала бути суто богословським та церковним проектом, втілюючись у цілому ряді праць світських науковців.

При всіх очевидних досягненнях християнські теологи, представники Українських Церков, церковні діячі, священнослужителі усвідомлюють себе лише на початку шляху. Більшість проблем ще не знайшли свого адекват-

ного вирішення. Насамперед конструктивний діалог Церкви й держави все ще залишається недосяжною ідеальною метою, оскільки люфт між теорією та практикою ще не подоланий, як і значні політичні розбіжності між підходами до церковних питань. Однак усі ці труднощі є проблемами зростання, розвитку, плюралізму і будуть цілком вирішені у майбутньому. Потрібно спокійно і відповідально продовжувати розпочатий діалог церковної та світської науки.

Список використаних джерел

1. Кіслов Д. В. Маркетингова комунікологія як механізм реалізації державної політики: монографія / [Д. В. Кіслов, Є. О. Романенко, І. В. Чаплай]. — Київ: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2018. — 412 с.
2. Козаков В. М. Державно-громадянська комунікація: шлях від кризи до взаємодії: монографія / [В. М. Козаков, О. В. Рашковська, В. А. Ребкало, Є. О. Романенко, І. В. Чаплай]. — Київ: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2017. — 288 с.
3. Мартишин Д. С. Богословські аспекти проблематики діалогу релігії та науки в умовах процесів глобалізації // Проблеми модернізації України: [Зб. Наук. пр.] Вип. 6. Матеріали Міжнар. наук.-прак. конф. “Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі”, м. Київ, МАУП, 26 березня 2018 р. / Редкол.: М. Н. Курко (голова) [та ін.] — К.: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2018. — С. 54–56.
4. Мартишин Д. С. Вплив процесів глобалізації на розвиток соціальної думки Української Православної Церкви // Наукові праці МАУП. — Серія: Політичні науки. — 2018. — Вип. 1 (55) / [редкол.: М. Н. Курко (голова ред.) та ін.] — К.: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2018. — С. 50–59.
5. Мартишин Д. С. Діалог Української Православної Церкви та суспільства у процесі політичних трансформацій України: монографія / Д. С. Мартишин. — Київ: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2017. — 272 с.
6. Мартишин Діонісій, прот. Діалог Української Православної Церкви та Української держави в соціальній думці Блаженнішого Митрополита Володимира (Сабодана) // Українська держава і Церква: філософські, теологічні та практичні аспекти співпраці в інтересах людини: Матеріали наук.-прак. конф., м. Київ, МАУП, 19 травня 2016 р. — К.: ДП “Вид. дім “Персонал” 2016. — С. 53–63.
7. Мартишин Діонісій, прот. До питання про стан та особливості месіанізму у сучасній політиці // Труды Київської Духовної Академії. — К., 2009. — № 10. — С. 410–422.
8. Мартишин Діонісій, прот. Досвід християнської етики та соціальної думки в спадщині Т. Г. Шевченко // Stephanos. Рецензируемый мультиязычный журнал филологического факультета МГУ имени М. В. Ломоносова. — 2014. — № 8 (November). — С. 103 – 112.
9. Мартишин Діонісій, прот. Зустріч із Живим Богом: духовні бесіди на православні свята / Д. Мартишин. — К.: Духовно-просвітницький Центр імені Святих Апостолів, 2013. — 104 с.
10. Мартишин Діонісій, прот. Політика в житті християнина // Проблеми самоідентифікації сучасного українського суспільства: політичні, економічні, соціальні та культурні аспекти. — К.: Національна академія управління, 2009. — С. 48–53.

11. Мартишин Діонісій, прот. Пошуки духовного вектора суспільного розвитку пострадянських країн: постановка проблеми // Православ'я — цивілізаційний стрижень слов'янського світу: Зб. наук. праць / Ред. колегія: П. П. Толочко (головний редактор), О. П. Моця (відповідальний редактор) та ін. — К.: Фенікс, 2011. — С. 248 — 255.
12. Мартышин Дионисий, прот. Социальная работа Церкви как наука на современном этапе развития общества // Богословско-исторический сборник. Юбилейный выпуск. — Калуга, 2016. — С. 51 — 62.
13. Мартышин Дионисий, прот., Бочков Павел, свящ. Духовные идеалы Православной Церкви и преодоление социальной изоляции на церковном приходе // Христианос. № XXV. — Рига, 2016. — С. 211 — 232.
14. Митрофанов Георгий, прот. “Мы только носим имя, что живы, а на самом деле уже мертвы...” Интервью и статьи. — М.: Артос, Общество любителей церковной истории, 2018. — 232 с.
15. Основи соціальної концепції Української Православної Церкви. — К.: Інформ. — вид. центр УПЦ, 2002. — 80 с.
16. Пасічник В. М. Формування державної політики національної безпеки України в контексті реалізації української національної ідеї: монографія. — Львів: Сполом, 2014. — 512 с.
17. Слово про свободу й відповідальність. Ініціативна група “Першого грудня” в документах і текстах / Упоряд.: Олена Шарговська, Ярина Ясиневич. — К.: Дух і Літера, 2018. — 424 с.
18. Чапнин С. В. Церковное возрождение. Итоги / Сергей Чапнин. — М.: Эксмо, 2018. — 192 с.
19. Чапнин С. В. Церковь в постсоветской России: возрождение, качество веры, диалог с обществом. Субъективные размышления о настоящем и будущем. — М.: Арета, 2013. — 80 с.
20. Щокін Георгій. Україна і світ на зламі історії. — К.: МАУП, 2007. — 52 с.